

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 01.03.1999, sp. zn. 8 To 814/98, ECLI:CZ:KSPL:1999:8.TO.814.1998.1

Číslo: 35/2000

Právní věta: I. Právně relevantní prohlášení podle § 11 odst. 2 nebo § 172 odst. 4 tr. ř, že obviněný na projednání věci trvá, může za obviněného (jeho jménem) učinit i jeho obhájce (§ 41 odst. 2 tr. ř.). Proti vůli obviněného tak však může učinit jen v případě, je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena (§ 41 odst. 4 tr. ř). II. Jestliže bylo trestní stíhání zastaveno z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a), b) nebo h) tr. ř., popř. z některého z důvodů uvedených v ustanovení § 172 odst. 2 tr. ř., ale v řízení se pokračovalo proto, že obviněný prohlásil, že na projednání věci trvá (§ 11 odst. 2, § 172 odst. 4 tr. ř.), může soud obviněného podle ustanovení § 227 tr. ř. uznat vinným i trestným činem podle přísnějšího ustanovení trestního zákona, než bylo to, které bylo užito při zastavení trestního stíhání. Ustanovení § 227 tr. ř. omezuje soud pouze v tom směru, že za trestný čin, jímž byl uznán vinným, obviněnému nemůže uložit trest. Přitom vedle výroku o vině soud může rozhodnout i výroky, kterými obviněnému uloží ochranné opatření a povinnost nahradit škodu způsobenou trestným činem

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 01.03.1999

Spisová značka: 8 To 814/98

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 2

§ 172 odst. 4

§ 41 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Plzni ke stížnosti okresního státního zástupce v Chebu zrušil usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 30. 10. 1998 sp. zn. 3 T 90/98 ve výroku o vrácení věci státnímu zástupci k došetření a uložil okresnímu soudu, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Dále ke stížnosti obviněného M. N. zrušil výrok o ponechání obviněného ve vazbě.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 30. 10. 1998 sp. zn. 3 T 90/98 Okresní soud v Chebu vrátil podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. státnímu zástupci k došetření trestní věc obviněného M. N. stíhaného pro

trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. Dále podle § 314c odst. 3 tr. ř. rozhodl, že obviněný se ve vazbě ponechává.

Proti tomuto usnesení podali v zákonné lhůtě stížnost okresní státní zástupce v Chebu (do výroku o vrácení věci k došetření) a obviněný M. N. (do výroku o ponechání ve vazbě). Státní zástupce se domáhal zrušení napadeného usnesení s tím, že procesní pochybení, na která okresní soud poukazuje, nejsou takového rázu, aby odůvodňovala postup podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. Obviněný, který se domáhá propuštění z vazby navíc prostřednictvím svého obhájce, v podrobném vyjádření poukázal na další pochybení přípravného řízení a domáhal se toho, aby důvody, pro které byla věc vrácena státnímu zástupci, byly v naznačeném směru rozšířeny. Pokud jde o konkrétní obsah podaných stížností, vyjádření obviněného k vrácení věci k došetření, jakož i důvody postupu okresního soudu, odkazuje stížnostní soud na následující část odůvodnění rozhodnutí krajského soudu, když pro přehlednost zaujme stanovisko postupně k jednotlivým skutkům, příp. útokům, pro které byla na obviněného podána obžaloba.

Krajský soud v Plzni přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Obžalobou je obviněnému M. N. kladeno za vinu, že v Chebu před policejním orgánem Obvodního oddělení Policie České republiky v Chebu jako tlumočnick pro jazyk vietnamský netlumočil řádně obsah výpovědi vyslychaného T. V. dne 6. 5. 1997 a dále obsah výpovědi vyslychané P. T. dne 13. 6. 1997. Tímto jednáním se měl obviněný dopustit pokračujícího trestného činu poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zák. Okresní soud v daném směru poukazuje na to, že postavení obviněného před soud je zcela nepřipustné, když vyšetřovatel trestní stíhání pro popsany skutek zastavil vzhledem k amnestii prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 a obviněný neprohlásil podle § 11 odst. 2 tr. ř., že trvá na projednání věci. Pokud tak učinil obhájce obviněného, nejde o projev vůle obviněného. Státní zástupce v této souvislosti poukazuje na ustanovení § 41 odst. 2 tr. ř. a připomíná, že i kdyby byl právní názor okresního soudu správný, nebyl by zde důvod k vrácení věci státnímu zástupci k došetření.

S názorem státního zástupce se Krajský soud v Plzni ztotožnil. Okresní soud nemůže státnímu zástupci k došetření vrátit věc jen s poukazem na to, že je trestní stíhání nepřipustné. Krajský soud pak nemůže akceptovat právní názor soudu prvního stupně, spočívající v tom, že prohlášení podle § 11 odst. 2 tr. ř. musí obviněný učinit osobně. Podle § 41 odst. 2 tr. ř. je obhájce obviněného oprávněn již za přípravného řízení činit za obviněného návrhy, podávat za něho žádosti a opravné prostředky, nahlížet do spisu a zúčastnit se podle ustanovení tohoto zákona vyšetřovacích úkonů. Ve zmiňovaném ustanovení sice není výslovně uvedeno, že obhájce může za obviněného činit prohlášení, nicméně prohlásí-li obhájce za obviněného, že uvedený trvá na projednání věci, jde v podstatě o návrh ve smyslu § 41 odst. 2 tr. ř. Názor okresního soudu je nesprávný rovněž proto, že příslušná ustanovení trestního řádu vykládá v neprospěch obviněného. Takový postup je ovšem nepřipustný. Z obsahu přípisu ze dne 6. 2. 1998 založeného ve spise navíc vyplývá, že to byl právě obviněný zastoupený obhájcem JUDr. M. P., který prohlásil, že trvá na projednání věci. Toto sdělení určené příslušnému úřadu vyšetřování podepsal sice jen obhájce obviněného, nicméně lze předpokládat, že jde o skutečný projev vůle samotného obviněného. Má-li okresní soud pochybnosti, může obviněného vyslechnout, zda jeho obhájce jednal v souladu s pokyny, které mu byly dány, příp. v rozporu s nimi. Pokud obhájce jednal v souladu s vůlí obviněného a ten případným dalším prohlášením nevezme zpět svůj návrh na pokračování v řízení, bude okresní soud jednat o skutku popsáném v obžalobě. Přitom si ujasní, zda žalované jednání nevykazuje znaky trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1 písm. a), event. b) tr. zák. Takového trestného činu se totiž dopustí tlumočnick před policejním orgánem, pokud koná přípravné řízení podle trestního řádu, uvede-li nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, nebo takovou okolnost zamlčí. Pokud by byly splněny podmínky tohoto ustanovení, mohl by být obviněný tímto trestným

činem uznán vinným, protože ustanovení § 227 tr. ř. omezuje soud pouze v tom směru, že za takové jednání obviněnému nemůže uložit trest. Může však předmětné jednání kvalifikovat podle přísnějšího ustanovení trestního zákona, přitom vedle výroku o vině soud může rozhodnout i výroky, kterými obviněnému uloží ochranné opatření a povinnost nahradit škodu způsobenou trestným činem, tedy rozhodnout o náhradě škody a uložit rovněž ochranné opatření.

Dále se krajský soud zabýval odůvodněním svých závěrů o důvodnosti vrácení věci státnímu zástupci k došetření ve smyslu § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. a o důvodnosti ponechání obviněného ve vazbě.